

A sokszor emlegetett "európai értékekből", az európai jogelvekből egyenesen következik az elszakított területeken élő magyaroknak az a joga, hogy szülőföldjükön ma is magyarként éljenek. Emberi jog a nemzeti önrendelkezés s ennek egyik formájaként az autonómia is, hiszen ez biztosíthatná a tényleges "magyarként élést". Ezt mostantól nem valamiféle "kínos politikai kérdésként", hanem emberi jogi kérdésként kell megközelíteni és kezelni. Nem fognak azonban az autonómiáért harcolni a magyarok addig, amíg szabadságjogaikat durván megsértik, például tüntetéseiket jogellenesen felosztatják, az azokon résztvevőket megfenyegetik, vagy a véleménynyilvánítási szabadságukkal élve az autonómia mellett érvelőket megbüntetik. Különösen éles fegyver a magyarok jogaiért és az önrendelkezésért harcolók elleni önkényes büntetőeljárások indítása, "terrorizmus" és egyéb képtelen vádakkal (akár Kézdivásárhelyen, akár Budapesten...). Az ilyen gyakorlat nem egyeztethető össze az európai jogi normákkal, amelyek mind Romániát, mind Szlovákiát EU tagként, Szerbiát EU tagjelöltként, Ukrajnát a csatlakozási folyamat elején állóként, s egyébként az Európa Tanács tagjaként kötelezik. Mi a különbség a jogállamiság és az önkény között? A hatalomkoncentráció és a hatalommegosztás, a hatalom korlátozása és ellenőrzése között? Mi a független bíróság és a bíró alkotmányos szerepe az európai értékrendben? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre ad választ dr. Morvai Krisztina jogász, európai parlamenti képviselő húszperces előadása, amely a Nemzeti Jogvédő Szolgálat szakmai összejövetelén hangzott el az elszakított magyar területekről érkezett jogász/jogvédő résztvevők előtt, 2016. szeptember 9-én. A feltárt összefüggések meghallgatása és megértése a mai magyarországi (csonka-országi) helyzet elemzését is segíti.